

Święto świętych Cyryla, mnicha, i Metodego, biskupa - patronów Europy.

Bracia Soluńscy – apostołowie słowiańszczyzny

Święci Kościoła katolickiego i prawosławnego, misjonarze, apostołowie Słowian, twórcy rytu słowiańskie-go i głągolicy. Podjęli się misji chrystianizacyjnej wśród słowiańskich pogan i dotarli z nią na Krym, na Półwysep Arabski, do Bułgarii i na Morawy

Pochodzenie Braci Soluńskich

Bracia – Konstanty (ur. ok. 827 r., zm. 14 lutego 869 r., imię zakonne Cyryl) i Michał (ur. ok. 815 r., zm. 6 kwietnia 885 r., imię zakonne Metody) – pochodzili z Salonik (słowiańska nazwa Sołuń; dzisiaj w Grecji). Ich ojcem był człowiek wykształcony, piastujący wysoki urząd państwowy. Nie ma pewności co do ich słowiańskiego pochodzenia; jednak takie przekonanie utrwaliło się w ciągu wieków i wiązało się przede wszystkim z tym, że obaj dobrze znali język słowiański. Ponadto zgodnie z jedną z legend matka świętych była Słowianką (Saloniki były miastem wieloetnicznym, zamieszkiwanym przez wielu Słowian). Wg innych źródeł znajomość języka słowiańskiego na tym terenie nie była wówczas niczym wyjątkowym, właśnie z uwagi na dużą liczbę ludności napływowej wśród mieszkańców.

Liturgiczny język dla Słowian

Wątpliwości nie budzi fakt nieprzeciętnych umiejętności i zdolności Cyryla, który z pomocą swego zdolnego brata utworzył system 40 znaków odpowiadających poszczególnym głoskom, dając początek alfabetowi języka staro-cerkiewno-słowiańskiego (scs) – najstarszego literackiego języka słowiańskiego, który stał się podstawą literacką języków m.in.: bułgarskiego, rosyjskiego, serbsko-chorwackiego. Cyryl i Metody uczynili go językiem liturgicznym chrześcijan obrządku słowiańskiego, co uczyniło liturgię zrozumiałą i tym samym stało się skuteczną metodą ewangelizacyjną. Misjonarskie działanie Braci Soluńskich miało ogromne znaczenie nie tylko dla Kościoła, lecz dla rozwoju kultury europejskiej w ogóle.

Sukces Dobrej Nowiny

Kościół bizantyjski, kierowany przez patriarchę w Konstantynopolu nie dzielił się w X wieku na katolicki i prawosławny; Rzym i Konstantynopol starały się współdziałać na niwie ewangelizacji, mimo oczywistych różnic teologicznych (Rzym – cesarstwo zachodnie, Konstantynopol – wschodnie). Powodem tego było zagrożenie ze strony próbujących organizować się państw pogańskich – szczególnie wśród narodów słowiańskich. Nie dziwi więc fakt, że wychowani w kulturze bizantyjskiej, ale świetnie wykształceni, znający język i rozumiejący realia życia Słowian zakonnicy Cyryl i Metody stali się dla władz kościelnych szansą na realizację trudnych zamierzeń. Biblia i teksty liturgiczne były ich jedynymi narzędziami. Głosząc Dobrą Nowinę w języku zrozumiałym przez Słowian zostali przyjęci z aprobatą i zjednywali dla Kościoła coraz więcej ludzi. Wraz ze sławą przyszły jednak oskarżenia; wielu uczyniło im zarzut właśnie z tego, co stanowiło istotę sukcesu, niektórzy nawet zarzucili braciom herezję. Cyryl i Metody obronili w Rzymie swoje racje, a papież Hadrian II zatwierdził pisane przez nich księgi liturgiczne.

Misja zakończona

Misjonarska podróż Cyryla zakończyła się w Rzymie, skąd Metody wyruszył już sam po śmierci młodszego brata w 869 r., by zostać biskupem diecezji w Panonii (dzisiejsze Węgry) i legatem papieskim Słowian. Jednak popadł w konflikt z niemieckim klerem, trafił na 2 lata do więzienia, a po uwolnieniu nie uzyskał akceptacji obejmującego władzę na Morawach Świętopelka i powrócił do Rzymu. Stamtąd został wysłany z powrotem na misje i podjął dalszą pracę nad przekładem Pisma Świętego, pism liturgicznych i dzieł Ojców Kościoła. Jego podróż i pracę przerwała śmierć w 886 r.

W rocznicę śmierci Cyryla, 14 lutego, Kościół katolicki obchodzi święto świętych Cyryla i Metodego (na Wschodzie cześć „Równym Apostołom” wierni oddają 11 maja) – od 1980 r.

Współpatronów Europy. Niewątpliwe ich zasługi dla tworzenia podwalin chrześcijańskiej Europy przypomniał Jan Paweł II nadając braciom ten tytuł tysiąc lat po ich śmierci.